

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/26/2019
Identifikačné číslo spisu: 8017200211
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2020
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8017200211.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: L. U. A., M. XX. T. XXXX, A. Q. Š. XX, XXX XX U., právne zastúpeného advokátom JUDr. Romanom Frnčom, so sídlom kancelárie Uralská 11, 040 12 Košice, proti žalovanému: Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Prešove, Krajskému dopravnému inšpektorátu, so sídlom Pionierska 33, 080 05 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-KDI3-11/2017-P z 20. februára 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/9/2017-81 z 8. novembra 2018 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/9/2017-125 z 26. augusta 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/9/2017-81 z 8. novembra 2018 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/9/2017-125 z 26. augusta 2019 z r u š u j e a v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 4Sa/9/2017-81 z 8. novembra 2018 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/9/2017-125 z 26. augusta 2019 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-KDI3-11/2017-P z 20. februára 2017, ktorým žalovaný ako príslušný odvolací orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Prešove, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORPZ-PO-ODI2-320/2016-P z 23. novembra 2016, ktorým tento uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), pretože svojím konaním porušil § 25 ods. 1 písm. s) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a oplení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) tým,

že dňa 23.03.2016 v čase od 14.05 hod. do 16.15 hod. zastavil a stál - parkoval s motorovým vozidlom značky Audi EV. č. U. XXXET dvoma ľavými kolesami na verejne prístupnej zeleni, na ulici Hodžovej - oproti č. 15 v Prešove, za čo mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 30,- eur, zároveň mu bola v zmysle § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch s poukazom na § 1 Vyhlášky MVSR č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch, uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- eur. Súčasne žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd vyhodnotil žalobné námietky žalobcu za nedôvodné, nakoľko sa stotožnil s argumentáciou správnych orgánov, že žalobca spáchal daný skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu o priestupku. Uviedol, že oprávnenie mestskej polície objasňovať priestupky vyplýva zo zákona o obecnej polícii a zo zákona o priestupkoch. Námietka žalobcu, že vyhotovenie fotodokumentácie príslušníkmi mestskej polície je v rozpore so zákonom, je nedôvodná. Objasňovanie priestupku je špecifický procesný postup orgánu oprávneného objasňovať priestupky vykonávaný s cieľom získavania a utvárania poznatkov o skutočnostiach dôležitých pre meritórne rozhodnutie. V zmysle § 58 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) zákona o priestupkoch, objasňovaním priestupkov sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto zákona alebo iného zákona, či tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku, či sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku, či uloží ochranné opatrenie, či uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu. Na základe tohto ustanovenia správny súd vyvodil, že na konanie o priestupkoch sa vzťahuje Správny poriadok a podľa § 34 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Tak ako už bolo vyššie citované, oprávnenie príslušníka mestskej polície objasňovať priestupok, zo spáchania ktorého bol žalobca podozrivý a v konečnom dôsledku aj uznaný vinným, je nespochybniteľné a vyplýva z § 3 ods. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii (ďalej len „zákon o obecnej polícii“). Ak teda bola príslušníkom mestskej polície vyhotovená fotodokumentácia zachytávajúca spáchanie priestupku, bola vykonaná za účelom vyhotovenia dôkazného prostriedku preukazujúceho postavenie vozidla, resp. miesto a spôsob parkovania osobného motorového vozidla žalobcu. Nejde o porušenie zákona a nepovažuje sa to ani za rozšírenie právomocí mestskej polície, ktoré vyplývajú zo zákona o obecnej polícii.

3. Správny súd sa stotožnil s argumentáciou správnych orgánov, že žalobcom citovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/252/2010 aj nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 8/97 nie je možné aplikovať na tento predmet konania, keď spoločným znakom s preskúmaným konaním je len to, že tieto priestupky objasňovala mestská polícia, avšak predmetná judikatúra sa vzťahuje na vyhotovovanie snímky z merača rýchlosti. Vyššie uvedený rozsudok ani nález nerieši všeobecne otázku, či obrazový záznam vyhotovený mestskou políciou je zákonný a použiteľný v konaní, obmedzuje sa na hodnotenie obrazového záznamu vyhotoveného mestskou políciou, ktorou dokumentovala nerešpektovanie maximálnej dovolenej rýchlosti jazdy.

4. Správny súd k žalobnej námietke, že správne orgány povýšili tendenčné a zaujaté výpovede štyroch mestských policajtov nad výpovede svedkov T.. B. J. T.. U.. G., ako aj nad vyjadrenie pána N., uviedol, že s touto námietkou sa žalovaný v rozhodnutí o odvolaní podrobne vysporiadal. T.. U.. G. do zápisnice o podaní vysvetlenia uviedol, že vo vozidle sedel vzaďu za spolujazdcom, pričom žalobca zaparkoval vozidlo na dlažbe a vystúpil z vozidla na vozovku a vozidlo stálo po jeho opätovnom príchode na mieste tam, kde ho žalobca zaparkoval. Druhý svedok T.. B. uviedol, že sedel na mieste spolujazdca, žalobca zastavil na vydláždenom mieste a po jeho opätovnom príchode vozidlo stálo pred domom T.. N.. Žalovaný posúdením týchto tvrdení vo vzájomnej súvislosti s tvrdením samotného žalobcu na ústnom pojednávaní o priestupku, kde žalobca pripustil postavenie vozidla ako to vyplýva z fotodokumentácie, t. j. na trávinatej časti zistil, že žalobca a T.. U.. G. svojimi vyjadreniami potvrdili, že vozidlo stálo tak, ako je fotograficky zachytené zábermi spracovanými mestskou políciou v Prešove, t. j. potvrdili, že žalobca sa dopustil porušenia právneho predpisu tak, ako mu bolo kladené za vinu rozhodnutiami správnych orgánov. Žalovaný posúdil jednotlivé výpovede mestských policajtov a dospel k záveru, že obrana

žalobcu je účelová a tendenčná v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za priestupok. Mestskí policajti v zápisnici o podaní vysvetlenia v zmysle § 10 ods. 1, ods. 4 zákona o obecnej polícii zhodne uviedli skutočnosti, ktoré ich viedli k vyhotoveniu fotodokumentácie služobným fotoaparátom a k nahláseniu priestupku operačnému pracovníkovi na Mestskú políciu Prešov. Tie isté skutočnosti uviedli mestskí policajti v pozícii svedka na ústnom pojednávaní o priestupku. Zhodne konštatovali, že priestupku sa žalobca porušil pre porušenie § 25 zákona o cestnej premávke. Uviedli, že fotografie žiadnym spôsobom neupravovali, že odovzdávajú fotoaparát veliteľovi smeny, ktorý uvedené snímky sťahuje do externej pamäte v počítači a následne sa spracúva písomná dokumentácia. Svedkovia T.. B. J. T.. U.. G. zhodne uviedli, že keď žalobca zaparkoval na ulici Hodžovej pred domom T.. N., vystúpili na vozovku. Svedok, ktorého navrhol vypočuť žalobca, L.. N. do zápisnice o podaní vysvetlenia podľa § 10 zákona o obecnej polícii po poučení a objasnení o akú vec sa jedná, uviedol: „K danej veci zo dňa 23.03.2016 chcem uviesť, že na uvedenú informáciu si vôbec nespomínam a meno dotyčného pána mi nič nehovorí. K danej veci nemám viac čo dodať.“ Zároveň správny súd poukázal, že žalobca bol prítomný pri výsluchu svedkov, využil svoje procesné právo a kládol im otázky. Správny súd v uvedenom kontexte poukázal na právny názor Najvyššieho súdu uvedený v rozsudku sp. zn. 1Sžd/32/2013 z 8. októbra 2013 a uzavrel, že správne orgány sa vysporiadali aj s argumentáciou žalobcu, že fotodokumentácia vyhotovená mestskou políciou môže byť aj zmanipulovaná, resp. nehodnoverná. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že 23. marca 2016 bola fotodokumentácia z miesta priestupku vyhotovená fotoaparátom značky Nikon, inventárne č. 14/26/823, výrobné číslo 0018553. Nachádza sa v informačnom systéme samosprávy Mesta Prešov, systém je chránený pred neoprávneným zásahom a vstupom ako zvonka tak aj zvnútra, akékoľvek zmeny môže vykonávať len oprávnená osoba a všetky zmeny sú zaznamenávané a vydávané systémom. Daná fotodokumentácia bola stiahnutá z pamäťovej karty fotoaparátu Nikon a uložená spolu s inými fotografiami z uvedeného dňa na harddisk centrálného serveru spravovaného príslušným oddelením Mestského úradu Prešov. Založenie a zloženie technického prostriedku na zabránenie odjazdu motorového vozidla je evidované v informačnom systéme samosprávy Mesta Prešov, modul mestská polícia - úkony o priestupkoch a taktiež v hlásení z dennej smeny z 23. marca 2016.

5. Správny súd ďalej uviedol, že sám žalobca v žalobe citoval z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/173/2010 z 28. apríla 2011, z ktorého vyplýva, že „...správne orgány nemôžu pri tomto type priestupku vychádzať len z tvrdení policajnej hliadky, ak o spáchaní priestupku žalobcom neexistujú žiadne iné dôkazy, než je hlásenie o spáchaní priestupku, ak osoba obvinená z o spáchania priestupku tvrdí opak. Je úlohou policajnej hliadky zabezpečiť dostatok dôkazov, ktoré by neskoršie tvrdenia osoby obvinenej z priestupku, že priestupok nespáchala, mohli byť vyvrátené. Napríklad fotodokumentáciou...“ S uvedeným právnym názorom sa stotožnil aj správny súd a mal zato, že si mestskí policajti zabezpečili dôkazy - fotodokumentáciu, ktorá vyvracia tvrdenia žalobcu, aj tvrdenia ním navrhnutých svedkov týkajúce sa skutočnosti o státi motorového vozidla žalobcu na vydláždenej ploche, naopak fotodokumentácia je dôkazom, že žalobca sa priestupku dopustil tak, ako to uviedol prvostupňový správny orgán.

6. Námietku žalobcu, že policajt, ktorý objasňoval priestupok nemôže podávať pri prejednávaní tohto priestupku svedeckú výpoveď, vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú a uviedol, že svedecká výpoveď je procesný úkon, pričom pojem svedok Správny poriadok nedefinuje, možno ho preto vymedziť ako fyzickú osobu, ktorá vypovedá o dôležitých skutočnostiach, ktoré majú vzťah k prejednáwanej veci. Ide o skutočnosti, o ktorých svedok získal poznatky vlastnými zmyslami v určitom mieste a čase, alebo o ktorých sa dozvedel iným spôsobom (napr. o nich počul od iných osôb). V zmysle vyššie uvedených skutočností pri prejednávaní priestupku svedkom nemôže byť zamestnanec správneho orgánu, ktorý vo veci koná. Správny súd poukázal, že mestská polícia na základe správy o výsledku objasňovania priestupku predložila priestupkový spis so správou o výsledku objasňovania priestupku ako podnet na začatie konania o priestupku Okresnému dopravnému inšpektorátu, Okresného riaditeľstva policajného zboru v Prešove v súlade s § 60 ods. 3 písm. d) zákona o priestupkoch. Príslušníci mestskej polície si ako svedkovia splnili svoju povinnosť podľa § 35 ods.1 Správneho poriadku, keď pred správnym orgánom vypovedali.

7. K námietke žalobcu, že mestskí policajti mu odopreli právo podať vysvetlenie na mieste priestupku, správny súd poukázal, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol poučený v zmysle § 10 a § 56 zákona o obecnej polícii, že môže podať na mieste vysvetlenie, pričom na mieste spáchania priestupku uviedol, že cit. „...odmieta uhradiť 20 euróv pokutu, že pokutu nezaplatí a či sa to nedá riešiť napomenutím, bol u zubára a kde mal zaparkovať...“. Správny súd bol toho názoru, že ak obvinený z priestupku nesúhlasil s tvrdením mestských policajtov, že sa dopustil priestupku tým, že parkoval s motorovým vozidlom dvoma kolesami na verejne prístupnej zelene, mal písomne vyjadriť svoje námietky priamo na mieste.

8. Nakoniec, k námietke žalobcu, že správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko nevykonal dôkaz o tom, či tieto trávnaté plochy, na ktorých mal podľa orgánov verejnej správy parkovať motorové vozidlo žalobca, sú verejnou zeleňou, správny súd uviedol, že ani táto nie je nedôvodná. Správny súd si vyžiadal informácie a listinné dôkazy od Mesta Prešov, pričom z odpovede vyplýva, že Mesto Prešov je vlastníkom predmetnej pozemnej komunikácie, ktorá sa nachádza na pozemku parc. č. B. XXXX o výmere 2813 m², zastavaná plocha, C. Č.. XXXX, B.Ú. U., ktorej súčasťou sú aj pásy verejne prístupnej zelene, kde Mesto Prešov zabezpečuje starostlivosť a údržbu. V tejto súvislosti správny súd poukázal na písomnosť - žiadosť Ministerstva vnútra SR, Prezídia policajného zboru, odbor dopravnej polície z 25. októbra 2015 adresovanú Ministerstvu vnútra, sekcii legislatívy a vonkajších vzťahov, odboru legislatívy k vysvetleniu pojmu „verejne prístupná zeleň“ v súvislosti s porušením § 25 ods. 1 písm. s) zákona o cestnej premávke. Odbor dopravnej polície Prezídia policajného zboru v Bratislave zaujal stanovisko, že pre potreby zákona o cestnej premávke je potrebné zistiť, či priestor vedľa miestnej komunikácie je verejným priestorom alebo súkromným priestorom. Ak je vlastníkom pozemkov pri miestnej komunikácii obec, resp. má tieto pozemky v správe obec, možno ich charakterizovať ako verejný priestor. S poukazom na túto skutočnosť, že pri riešení porušenia § 25 ods. 1 písm. s) zákona o cestnej premávke je potrebné zistiť majetkovo-právne vzťahy k pozemkom vedľa pozemnej komunikácie, správny súd si vyžiadal vyššie uvedenú informáciu od Mesta Prešov. Súvisiac, k tvrdeniu žalobcu, že tento nebol prizvaný na obhliadku, čo dokumentuje plánik z 2. novembra 2016 v administratívnom spise, správny súd poukazuje, že ním správny orgán preukázal len dĺžku vydláždenej plochy na ul. Hodžovej v Prešove. Uzavrel, že samotné vykonanie obhliadky by bolo s poukazom na vyhotovenú dokumentáciu príslušníkmi mestskej polície neúčelné.

9. Správny súd zhrnul, že správne orgány v súlade s § 32 ods. 1 Správneho poriadku úplne a presne zistili skutočný stav veci, obstarali si potrebné podklady pre rozhodnutie a v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku svoje rozhodnutie aj náležitým spôsobom odôvodnili.

10. O trovách konania žalobcu správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 a § 168 S.s.p. tak, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nebol v konaní úspešný a vo vzťahu k žalovanému správne orgánu správny súd nezistil také okolnosti, pre ktoré by bolo možné spravodlivo požadovať od žalobcu náhradu trov konania.

11. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f), písm. g) a písm. h) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci; a že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobe vyhovie.

12. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že správny súd vykonal dokazovanie 2 rôznymi listinnými dôkazmi (odpoveď na žiadosť k vysvetleniu pojmu „verejne prístupná zeleň“ a odpoveď Mesta Prešov), o ktorých nemal vedomosť, ktoré si sám zaobstaral správny súd, a ktoré neboli vykonané na pojednávaní v súlade s ust. §§ 105 ods. 1, ods. 2 písm. d) a 112 ods. 3 S.s.p.. Namietal, že sa s týmito dôkazmi sa nemohol oboznámiť a vyjadriť sa k nim, ako aj, že nebol na záver pojednávania správnym súdom vyzvaný, aby sa vyjadril k právnej stránke veci a predniesol svoj záverečný návrh. Uvedeným

postupom správneho súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa Čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

13. V pokračovaní kasačnej sťažnosti sťažovateľ v zásade doslovne zopakoval žalobné body a namietal, že správny súd nesprávne vyhodnotil jednak zákonnosť vykonaného dôkazu - obrazový záznam vyhotovený príslušníkmi mestskej polície; a tiež nesprávne vyhodnotil svedecké výpovede príslušníkov mestskej polície a svedecké výpovede svedkov T. B., T. U. G. a p. N.. Zhodne ako v žalobe poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 8/97; Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/252/2010, sp. zn. 10Sžd/7/2013, sp. zn. 1Sžd/14/2013, sp. zn. 1Sžd/39/2012, sp. zn. 8Sžo/173/2010 a Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 7As/83/2010, resp. Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/137/2009 a namietal ich nesprávnu interpretáciu, resp. neodôvodnený odklon rozhodnutia správneho súdu od citovaných rozhodnutí.

14. Záverom kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že správny súd sa vôbec nevysporiadal s jeho námietkou podporenou odbornou literatúrou, že policajt objasňujúci priestupok nemôže pri prejednávaní toho istého priestupku podávať svedeckú výpoveď.

15. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti odkázal na svoje vyjadrenie k žalobe zo 7. júla 2017; zotrval na závere, že sťažovateľ sa dopustil priestupku tak, ako je uvedené v preskúmanom rozhodnutí, jeho spáchanie bolo dostatočne spôsobom zistené a preukázané zákonnými prostriedkami, vrátane fotodokumentácie, a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

16. Následne, 6. februára 2020, bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené podanie sťažovateľa z 5. februára 2020, v rámci ktorého sťažovateľ poukázal na legislatívnu zmenu - novelizáciu zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii zákonom č. 393/2019 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony tak, že § 3 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie: „(3) Obecná polícia je oprávnená využívať zvukové, obrazové alebo iné záznamy spracúvané v súlade s osobitným predpisom na plnenie jej úloh a na zaznamenávanie priebehu jej činnosti alebo zákroku.“ s tým, že citované ustanovenia umožňuje mestskej polícii využívať (skôr) zhotovené zvukové a obrazové záznamy, nie však tieto sama zhotovovať. Opätovne poukázal na fázy priestupkové konania, a to objasňovanie priestupku a konanie o priestupku, pričom zdôraznil, že ustanovenia Správneho poriadku sa použijú až na konanie o priestupku, pretože až vtedy sa rozhoduje o právach a povinnostiach osôb.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je sčasti dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. apríla 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

18. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Sťažnostné dôvody kasačný súd zhrnul do dvoch zásadných okruhov, a to námietky procesné námietky a námietky nesprávneho právneho posúdenia.

19. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že správny súd nariadil vo veci pojednávanie 4. októbra 2018, na ktorom bol následne postupom podľa § 116 S.s.p. stranám ohlásený termín verejného vyhlásenia rozhodnutia vo veci na 8. novembra 2018. Následne, listom z 12. októbra 2018 (chybne datovaný 2012)

správny súd požiadal Mesto Prešov o „zaslanie informácie a listinných dôkazov, či Mesto Prešov je vlastníkom cestnej komunikácie a inej verejne prístupnej zelene nachádzajúcej sa vedľa tejto pozemnej komunikácie na Ul. Hodžovej (oproti č. 15) v Prešove“. Na uvedenú žiadosť reagovalo Mesto Prešov listom z 19. októbra 2018 (č. l. 76-79) v rámci ktorého Mesto Prešov oznámilo, že je vlastníkom predmetnej pozemnej komunikácie, ktorá sa nachádza na pozemku parc. č. B. XXXX o výmere 2813 m², zastavaná plocha, C. Č. XXXX, B.Ú. U., ktorej súčasťou sú aj pásy verejne prístupnej zelene, kde Mesto Prešov zabezpečuje starostlivosť a údržbu. K listu bol priložený informatívny list vlastníctva č. XXXX a inventárna karta majetku s mapou. Následne, 8. novembra 2018, došlo k vyhláseniu rozhodnutia vo veci, pričom je zrejmé, že sťažovateľ (žalobca) nebol o predmetnom listinnom dôkaze upovedomený a nebolo mu umožnené sa k nemu vyjadriť. Správny súd skutočnosti, ktoré sú predmetom listinného dôkazu poňal do svojho rozhodnutia a využil ich na vysporiadanie sa so žalobnou námietkou sťažovateľa v bodoch 67-68 rozsudku.

20. Listinný dôkaz „odpoveď na žiadosť k vysvetleniu pojmu „verejne prístupná zeleň“ nie je súčasťou spisového materiálu. Správny súd skutočnosti, ktoré sú predmetom listinného dôkazu poňal do svojho rozhodnutia a využil ich na vysporiadanie sa so žalobnou námietkou sťažovateľa v bodoch 67-68 rozsudku.

21. Správny súd vykonáva dôkazy na pojednávaní; to neplatí, ak sa pojednávanie nenariaďuje. (§ 124 ods. 1 S.s.p.) Správny súd vykoná dôkaz mimo pojednávania, ak je to možné a účelné. Účastníci konania majú právo byť prítomní pri takto vykonávanom dokazovaní. Vykonanie dôkazu mimo pojednávania správny súd účastníkom konania oznamuje spravidla päť dní vopred. S výsledkami dokazovania oboznámi účastníkov konania na pojednávaní. (§ 124 ods. 2 S.s.p.) Ak sa pojednávanie nenariaďuje, správny súd vykoná dokazovanie oboznámením sa s dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise. (§ 124 ods. 3 S.s.p.) Účastníci konania a osoby zúčastnené na konaní majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali. (§ 125 S.s.p.)

22. Kasačný súd uvádza, že v zmysle ust. § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. nie je dôvodom na podanie kasačnej sťažnosti každé procesné pochybenie správneho súdu, ale len také pochybenie, ktorým správny súd znemožní účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pri posudzovaní intenzity pochybenia správneho súdu záleží vždy od okolností toho ktorého prípadu, či skutočne došlo porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom kasačný súd prihliada na tak na predmet sporu, ako aj účastníkov konania a ich oprávnené záujmy.

23. Sťažovateľ namietal, že správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko nevykonal dôkaz o tom, či tieto trávnaté plochy, na ktorých mal podľa orgánov verejnej správy parkovať motorové vozidlo, sú verejnou zeleňou. Na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatórne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku - subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka, kumulatívne, pričom v prípade, žeby čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno potom hovoriť o priestupku. Posúdenie, či sporné trávnaté plochy sú verejnou zeleňou (právom chránené spoločenské vzťahy (záujmy), proti ktorým je čin namierený) bolo nevyhnutné pre naplnenie „objektu“ priestupku.

24. Kasačný súd považoval námietku sťažovateľa nedostatočne zisteného skutkového stavu čo do naplnenia jednotlivých znakov priestupku za natoľko relevantnú, že neoboznámenie sťažovateľa s vykonaným dokazovaním v uvedenom smere skutočne predstavuje porušenie jeho procesných práv (oboznámiť sa a vyjadriť sa) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Závažnosť nesprávneho procesného postupu správneho súdu je znásobená tým, že vykonané dokazovanie preukázalo skutočnosti svedčiace v sťažovateľov neprospech.

25. Vzhľadom na to, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím bol naplnený kasačný dôvod v zmysle ust. § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., postupom podľa §

461 ods. 1 S.s.p. zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vrátil mu ho na ďalšie konanie za účelom odstránenia vytýkaného procesného nedostatku - bude úlohou správneho súdu vykonať predmetný dôkaz na pojednávaní tak, aby sa strany mali možnosť s ním oboznámiť a vyjadriť sa k nemu, resp. doručiť rovnopis listinného dôkazu stranám a umožniť im vyjadriť sa k nemu.

26. K ďalším námietkam sťažovateľa smerujúcim do právneho posúdenia veci, kasačný súd uvádza, že sa stotožňuje s právnymi závermi správneho súdu čo do prípustnosti dôkazu - fotodokumentácia vyhotovená príslušníkmi mestskej polície a hodnotenie rozporov vo výpovedi zasahujúcich príslušníkov mestskej polície a ďalších svedkov. Súčasne kasačný súd konštatuje, že z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu nezistil odklon od sťažovateľom uvádzaných rozhodnutí, napadnutý rozsudok považuje za vyčerpávajúco odôvodnený a čo do predmetného právneho posúdenia naň plne odkazuje. Nad rámec uvedeného považuje za potrebné poukázať na skutkové a právne rozdiely medzi prejednávanou vecou a rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/252/2010, kedy predmetom rozhodovania bol v zásade spor o právomoc obecnej polície pri prejednávaní a objasňovaní priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, čo vyplýva aj z časti rozhodnutia cit.: „Najvyšší súd Slovenskej republiky, v súvislosti s posúdením zákonnosti použitia meračov rýchlosti a dôkazov z nich získaných obecnou políciou, poukazuje aj na novelizáciu ustanovenia § 3 ods. 1 písm. f) zákona o obecnej polícii, zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý s účinnosťou od 1. februára 2009 explicitne vymedzil právomoc obecnej polície pri prejednávaní a objasňovaní priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, čím sa odstránili výkladové problémy citovaného ustanovenia.“ Sťažovateľom uvádzaný odsek rozhodnutia, cit.: „...zákon o obecnej polícii vyhotovovanie zvukových, obrazových alebo iných záznamov z miest verejne prístupných (medzi ktoré možno jednoznačne zaradiť aj vyhotovovanie snímky z merača rýchlosti) medzi oprávnenia príslušníkov obecnej polície, nezačleňuje.“ je potrebné vykladať vrátane kontextu rozhodnutia, predmetom ktorého bolo „...riešenie otázky zákonnosti použitia meračov rýchlosti a dôkazov z nich získaných obecnou políciou pri objasňovaní priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky...“.

28. Právomoc mestskej (obecnej) polície prejednávať a objasňovať priestupok, ktorý sa sťažovateľovi kládol za vinu, bola nepochybne daná. Pokiaľ zákon oprávňuje obecnú políciu priestupok objasňovať, tento proces nepochybne vyžaduje aj jeho dokumentáciu. Je potrebné zohľadniť charakter administratívneho trestania (hovorovo nazývaného aj ako „malé“ trestanie), ktoré vzhľadom na charakter ukladaných trestov, je menej formálne oproti trestaniu podľa Trestného poriadku. Sankcie ukladané v administratívnom konaní nepredstavujú tak závažný zásah do práv a právom chránených záujmov trestaných osôb, ako tresty ukladané podľa Trestného zákona (trest odňatia slobody ako primárny trest). Pre porovnanie za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch bolo možno uložiť pokutu do 100 eur. V tomto smere je ale potrebné zdôrazniť, že priestupok je vec trestného charakteru v zmysle čl. 6 Európskeho dohovoru, preto sa na priestupkové konanie a páchatel'a priestupku budú vzťahovať aj práva v tomto článku garantované. Uvedené ale nie je benevolentnejším prístupom k administratívnomu (malému) trestaniu dotknuté, pokiaľ sú dodržané základné práva obvineného, čo v predmetnom konaní boli. Analogický výklad rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/252/2010 je z pohľadu spoločenského záujmu neprijateľný a účelový v snahe vyvinieť sa zo spáchania priestupku.

29. Vyhotovovanie fotodokumentácie obecnou políciou je bežnou a všeobecne spoločensky akceptovanou činnosťou v rámci objasňovania priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v rozsahu podľa § 3 ods. 1 písm. f) zákona o obecnej polícii. Všeobecná akceptácia fotodokumentácie vyhotovenej obecnou políciou v zásade vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR napr. vo veciach sp. zn. 1Sžd/33/2012, sp. zn. 7Sžo/60/2016, sp. zn. 8Sžo/23/2016 a pod..

30. Vzhľadom na prípustnosť vyhotovenej fotodokumentácie potom nemožno súhlasiť ani s námietkou sťažovateľa, že správny súd nesprávne vyhodnotil svedecké výpovede príslušníkov mestskej polície a protichodné svedecké výpovede svedkov (T. B., T. U. G. J. U. N.), keď svedecké výpovede príslušníkov mestskej polície sú podporené vyhotovenou fotodokumentáciou, ktorá jasne preukazuje, že vozidlo sťažovateľa sa minimálne dvoma kolesami nachádza na zeleni. Pre úplnosť kasačný súd dodáva, že nemal dôvod pochybovať o autenticite fotodokumentácie, keď táto nejavila žiadne zrejme známky

manipulácie a sťažovateľ nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by jej autenticitu spochybňoval - napr. znalecký posudok.

31. Ďalšie námietky obsiahnuté v kasačnej sťažnosti, vzhľadom na zistené nedostatky v procesnom postupe správneho súdu a vzhľadom na kasačným súdom prezentovaný právny názor čo do prípustnosti vyhotovenej fotodokumentácie, neboli viac zásadné a spôsobilé ovplyvniť ďalšie konanie a rozhodovanie správneho súdu.

32. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p. správny súd.

33. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.